

Duhovna misel - 09- okt. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

28. nedelja med letom

»Tvoja vera te je rešila.«. Do tega pride današnji evangelij, ki kaže pot vere, ki ima tri dele, ki jih pokažejo ozdravljeni gobavci: prosijo, gredo in se zahvalijo.

Najprej prositi. Gobavci gredo k Jezusu, "se ustavijo od daleč ves glas" prosijo Jezusa. Kakor tisti gobavci tudi mi potrebujemo ozdravitve: nezaupanja v nas same, v življenje, v prihodnost; mno strahov; grehov, katerih sužnji smo; tolikih zaprtosti, odvisnosti in navezanosti. Gobavci so prvi v tem evangeliju, ki kličejo Jezusov pomeni Bog rešuje. Klicati po imenu je znamenje zaupanja in je vseč. Vera raste tako, z zaupljivim klicanjem, s tem ko Jezusu pri kar smo, z odprtim srcem, ne da bi skrivali svojo bedo. Vsak dan zaupanjem kličimo Jezusovo ime: Bog rešuje. To pomeni moliti, "Jezus", to je molitev. Molitev je vrata k veri, molitev je zdravilo.

Druga beseda je iti. Gobavci niso ozdravljeni, ko stojijo pri miru Jezusom, ampak potem, ko gredo. Ozdravljeni so med potjo v Jerusalemi, pravi, ko gredo na pot, ki se vzpenja. Pravzaprav se na poti življenja očiščujemo, na poti, ki se pogosto vzpenja, ker vodi navzgor. Verjamejo v neko pot, izhod, dela čudeže, če gremo ven iz svojih udobnih gotovosti, pustimo svoje varne pristane, naša udobna gnezda. Vera se poveča in raste s tveganjem. Vera napreduje, ko gremo naprej, opremljeni s zaupanjem v Boga. Napredujemo v veri s ponižno in konkretno ljubeč vsakdanjo potrpežljivostjo, ko kličemo Jezusa in gremo naprej.

Zahvaliti se. Samo tistemu, ki se je zahvalil, je Jezus rekel: »Tvoja vera te je rešila«. Ni samo ozdravljen, ampak tudi rešen. Končna točka zdravja, ni dobro počutje, marveč srečanje z Jezusom. Ko pa so bili ozdravljeni, se samo eden se vrne, da se zahvali. Tedaj Jezus izrazi svojo zagrenjenost: »Kje pa je onih devet?« Zdi se skoraj, da zahvalijo za drugih devet od tega edinega, ki se je vrnil. Res je, naša naloga je, da tu "obhajamo evharistijo" kar pomeni zahvalo, da poskrbimo

